

ДЕВЕТОРО

Била једна кокошка па имала деветоро пилића. Свако је пиле имало своје име. Девето је било најмање и звало се Жућка.

Кад би кокошка нашла које зрно, сви су се пилићи томе радовали, а Жућка се љутила и говорила:

— Штета што нас има деветоро! Кад бих била сама, свако би зрно било моје.

Једном је кокошка обећала пилићима да ће им из поља донети цео клас.

Прелетела је ограду, а пилићи су чекали у дворишту.

Осморо се радовало што ће поделити зрна из класа, а Жућка је помислила:

— Идем мајци у сусрет, па ћу цео клас од ње измамити и сва зрна појести.

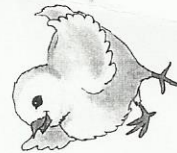
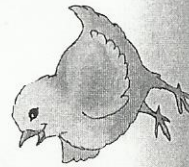
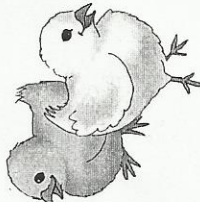
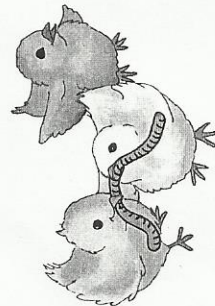
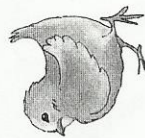
И отишла је кришом. Али у башти, иза дворишта, била је једна јама. Жућка упадне у јаму и из ње није могла да изађе. Пијукала је и туговала, али је нико није чуо.

Кад се кокошка вратила у двориште другим путем, одмах је спазила да Жућке нема. Питала је остале пилиће:

— Где је наша Жућка?

Али ниједно није знало да каже шта је са Жућком било.

Сви се растрчаше по дворишту да је траже. Једно од пилади отишло је у башту. Чуло је неко пијукање и пошло по гласу. Кад тамо, а оно његова сестрица упала у јаму.

— Почекај, почекај! Бацићу ти прутућ и ти ћеш по њему искочити из јаме.

Сестрица је доносила суво лишће, гранчице и пругиће, па је све то спуштала у јаму.

Али то није ништа помогло. Јама је била дубока. Жућка је почела да тугује:

Пропашћу несретница, пропашћу! Ах, што ми сва браћа и сестре нису овде?

Уплашена сестра отрчала је да зове остале пилиће.

Кад су чули, сви су одмах дотрчали. Скупљали су по башти траву, лишће, гранчице и све што су нашли, па су то спуштали у јаму, која се брзо пунила. Жућка је била све ближе излазу.

Наједанпут, хоп! Жућка искочи из јаме.

Ах, велике ли њене радости што се избавила! Скакутала је око мајке, браће и сестара, говорећи:

— Срећа што нас је деветоро. Да сам била сама, пропала бих.

Ханс Кристијан АНДЕРСЕН

Андерсенове бајке – *Ружно лаче, Мала сирена, Палчица, Снежна краљица, Принцеза на зрну грашка* – познају и воле деца широм света. Многи сматрају да је Андерсен написао најлепше приче за децу и зову га краљем дечјих писаца.

Речи се играју

Неке речи се разликују само у једном гласу:
ограда башта мајка
јама сам брат
зграда

- О коме говори прича?
- Зашто се Жућка љутила што их има деветоро?
- Када је рекла: Срећа што нас је деветоро?
- Шта би било да је Жућка била сама?